

Seg vil anbefale, at vi sætte Horsens—Tørring og Veile—Givebanen sammen, og at de blive bredsporede begge.

S. Jørgensen: Det er blot en kort Bemærkning, jeg vil gjøre, overfor det ærede Medlem; vi kunne jo dog ingen Garantier give; thi i Dag er jeg Rigsdagsmand og i Morgen maaste ikke, saa jeg mener, at han kan ikke forlange Garanti af os. Seg mener, at Thinget er selv Garanti for, hvor de ville have Linien til at gaa.

Berg: Det er til min ærede Nabo her (N. Sørensen). Seg haaber, at den Bane fra Veile til Give kunde blive forlængt til Brande allerede i denne Samling, og jeg haaber, at denne Egn mellem Brande og Herning kan faae en Jernkjørevei indtil Herning og Veile, rent lokalt set; den Egn mellem Herning og Holstebro, det er jo 4 brøe Mil at kjøre, at de kunne faae en lokal Jernvei paa lignende Vis som den, her er foreslaaet, at kjøre deres Varer paa imellem Herning og Holstebro, som de ønske. Det er en Lokalbane, men det er kun en Nutidslandevei i Forhold til tidligere. Hvor der tidligere var Amtslandeveite, er der nu en Slags Jernlandevei, vi maa ikke staa her og være angst for, at denne Egn i en Udstrækning af 3—4 Mil bliver forsynet med den Slags Jernlandeveite — jaaledes kan man jo kalde Nutidens Landeveite i Modsetning til tidligere Landeveite — naar det kan ske paa saadanne Vilkaar, at Egnen kan paa nogen Maade være pefunieret tjent dermed, og uden at Statskassen lider Væsentligt derved; det opbjaelper Egnen, set rent fra et almindeligt Statsjamsundsstandpunkt, men hjælper ogsaa Egnen selv — det have de Egne faaet at føle, der have havt Jernbane i 20—30 Aar — idet det overordentlig væsentlig indskrænker Hestehold og Slid paa Vogne og Landeveite og forøger Kohold o s.v., det giver Velstand i Lande, men der er en frygtelig Kædsel for, at vi skulle faae de forskjellige Egne belagte med Nutidslandeveite, som ogsaa det ærede Medlem fra Saxkjøbing (Nielsen-Grøn) synes at være befængt med. Det var Et, jeg vilde sige, saa vil jeg sige til det ærede Medlem fra Give (S. Jørgensen), at naar han siger, at han tager Loven, selv om han ikke kan faae det Andet, han har talt om, saa kan han gjerne lade være med at tale om det Andet, thi saa faaer han ikke det Andet; det er jo en gammel, kjendt Regel. Nei! sæt Noget ind derpaa, saa kunde der snarere være Haab om, at det ærede Medlem vilde flemme et Statstilskud ud til denne Bane. Naar det

er Tilfældet, som det ærede Medlem fra Saxkjøbing siger, at han ønsker, at der ved Horsens—Tørring-Forlaget kunde komme en lignende Forandring som den her foreliggende for Veile og Give, saa vil jeg meget opfordre det ærede Medlem med hans store Indflydelse paa disse Forhold til at fremkomme med lignende Ændringer, som der er fremkommet fra Veile og Horsens Byraad og Veile Amtsråd, til endnu, inden det er for sildigt, at gjøre Indsigelse imod, at dette flette System bliver indført paa dette Omraade; han naaer ogsaa en Ting for Horsens' Interesser, han naaer Muligheden af, at denne Bane kan fortsættes ud til Give—Brande og videre vestpaa paa rimelig Maade under Forhold, som ere langt rimeligere end ved en smalsporet Bane, men uden Hensyn til Fremtiden. Vil det ærede Medlem gaa til det Stykke Bane, her er anlagt, saa gjør han sig saare fortjent af Samfundet, hvis han kan faae dette flette System ud af Verden. Skriv over til Komiteen, at den maa saa snart som muligt komme med Andragende til Ministeren, hans Hjerte blødgjør den nok.

N. Andersen (Christed Amts 3die Valgkreds): Det exceptionelle Høftværk, vi havde med at faae den Lov, hvortil det her foreliggende Forslag slutter sig, færdigt i forrige Samling, gjorde, at jeg da resignerede, afstod fra at fremføre en Tanke, som dengang laa mig paa Sinde. Da nu Forslaget er kommet herind i Salen igen, vil jeg ikke holde denne Tanke tilbage, uagtet jeg har den Overbevisning, at jeg kommer til at tale for døve Øren. Jeg vil nemlig sige til d'Herter, der ere særlig interessede i dette Anlæg Veile — Give, at der efter mit Stjøn er en anden lettere og mere naturlig Udvei til at forbedre dette Anlægs økonomiske Stilling end den, at gjøre et Forsøg paa at faae et yderligere Statstilskud, hvilket man efter Ministerens Udtalelse tør antage ikke let vil være muligt, den Udvei nemlig at vende tilbage til den Tanke, som jeg meget vel veed, har været drøftet tidligere og ogsaa været forkastet, at forlade Greisdalen, denne halvsbrættende Ide, som det nok kan siges at være at gaa igjennem Greisdalen, og derimod gaa igjennem Beiledalen (Falkenstjerne: Nei). Jeg vidste jo nok iforveien, at der vilde komme Nei fra det ærede Medlem jeg var forberedt derpaa, men jeg er ikke desto mindre overbevist om, at det ærede Medlem nok vil komme til at erkjende, at det at bygge en Jernbane gjennem Greisdalen vil være et meget kostbart Foretagende — jeg mener ikke kostbart i den Forstand,